

Att skriva Krim

Kurs i vår med
Sören Bondeson

Ordfront magasin

- » Innehåll
- » Artiklar 2012
- » Artiklar 2011
- » Artiklar 2010
- » Artiklar 2009
- » Artiklar 2008
- » Äldre artiklar
- » Skicka artikelförslag
- » Prenumeration
- » Prova tre nummer
- » Annonsinformation
- » Press

Ordfront förlag

Ordfront ljud

Föreningen Ordfront

Ordfront lokalt

Ordfronts kurser

Demokratilakademin

Press

Kontakt

Sök på sajten

In English

Läs Ordfront magasin

Ordfronts bokklubb

OMbloggen

Medlemskap som Gåva

Biblioteket och vi

Andra världar

Jag har ett mycket starkt minne av när jag lärde mig läsa i första klass. Inte bara lyckoberusningen utan också att fröken blev arg och sa att jag ljugit om att jag inte kunde läsa när jag började. Ingen lär sig så snabbt. Jodå. Den som tror sig hitta en överlevnad, den lär sig fortare än vad någon kan tro. När jag väl förstått att strecken blev till ord, till berättelser om så bara om att far ror och mor är rar, då kunde inget stoppa mig. Genom hela mitt liv har läsning sedan varit min drog.

Hemma hos mig visste vi inte vad bibliotek var. Pappa läste Jack London, B Traven och Bill och Ben, mamma läste Hälleback's gård. Av mostrama fick jag ibland FiB:s gyllene bilderboksserie och Flickomas julbok och när Tempo invigdes i Härnösand fick alla barn boken om Timpo Tempos borttappade blå vante. En jul kom pappas övervakare med en hel kasse väl tummade pojkböcker och kanske var det samma jul som husmor på skolan där mamma jobbade tyckte att jag var så snäll och artig att jag fick en Enid Blyton av henne. Men hur mycket böcker jag än fick så tog de slut. Då sparkade verkligheten brutalt in dörren.

Så där var det ända tills en lekkamrat frågade om jag ville följa med till biblioteket på Ängeskolan. Innan jag fick gå frågade mamma mig gång på gång: "Kostar det inget? Är det säkert att det inte kostar någonting?"

Det kostade inget, jag fick gå. Och jag visste inte vad bibliotek var men sedan jag väl förstod det har jag aldrig riktigt lämnat det.

När jag var liten gav biblioteket mig hur många världar som helst. Andra världar än den där jag nästan inte överlevde. Hopp. Hur överlever man utan hopp?

Senare under den hemskaste tonårstiden nästan bodde jag på stadsbiblioteket. Sådana där grå novemberdagar. Eller soliga varma sommardagar när alla andra var lyckliga. Vänliga, mjuka fötter som lät mig få finnas. Hur många ord som helst att vila i, att växa av. Så småningom Läsesalen, fylld av märkliga tidskrifter jag aldrig hört talas om: Lyrikvännen, Kvinnobulletinen och Clarté. Fanns detta?! Fick jag finnas?

Om jag inte fått orden, om jag inte fått hoppet om att det gick att finna andra världar, andra sanningar, andra platser att sätta ned mina fötter, vem hade jag då varit? Vart hade all min ångest, all min oro, alla mina hemiska minnen fört mig?

Jag tror att jag blivit mycket dyr för samhället. Jag tror att varenda jävla krona som biblioteket kostade har vi skattebetalare fått igen miljoner gånger om bara när det gäller mig.

Doris Dahlin

Bli medlem

NYA NUMRET

ORDFRONT MAGASIN NR 1/2012

VREDENS TRIUMF

Det kokar, det skälls, det vrålas. Vad är detta vredens debattklimat, frågar sig Jan-Erik Pettersson.

LIVET EFTER KATASTROFEN
En miljon lever med skyhög strålning

EU:S PIGOR
Rebecka Bohlin om situationen för EU:s 8 miljoner "illegala" migranter

KALENDER

Det här händer på Ordfront

19/2 John Ajvide Lindqvist samtalar om sitt författarskap, Dramaten

21/2 AD/HD i nytt ljus, Thomas Ljungberg, Visby

23/3 Doris Dahlin, Café Pilgatan, Umeå

24/3 Ordfronts stämma 2012

» Fler evenemang